

Bjorn Blokzijl
23 september 2013

Inpakken en wegwezen

Pas sinds 2005 kennen we het Roemeense Dacia als speler op de Nederlandse markt. Eerst alleen met de Logan en kort daarna de Sandero, maar sinds de laatste paar jaar dijt het gamma steeds verder uit. Waren Dacia's in het verleden - geleverd in het voormalige Oostblok - oude Renault's met een ander logo, nu wordt enkel nog de techniek van de Fransen gebruikt en is het design van Dacia zelf. Toch lijkt de Dokker een opvolger van de aloude Renault 4. Niet qua techniek, maar wel qua opzet: veel ruimte, praktisch en betaalbaar.

Guitig

Zoals gezegd is het design van de auto's sinds de nieuwe generaties Dacia in eigen handen. Een schoonheidsprijs zullen de auto's niet snel krijgen, maar de ontwerpen stralen wel uit dat deze degelijk en praktisch zijn. Bij de Dokker is dit niet anders. Gebaseerd op een bestelwagen kun je geen sprankelend lijnenspel verwachten, al ziet de Roemeen er niet slecht uit. Aan de voorzijde is hij getooid met de nieuwe Dacia-neus en hoewel vooral aan de zijkant 'spannende' lijnen over de carrosserie nagenoeg ontbreken, maakt de oplopende raamlijn nog iets van het ontwerp. Zijn kontje is dankzij de asymmetrische indeling - door de ongelijke maat van de achterdeuren - en de kloeke achterlichten niet onaardig van vorm. Hoewel de Dokker vooral gekocht zal worden om zijn praktische inzetbaarheid, is hij gewoon te bestellen met lichtmetalen velgen en fraaie lakkleuren. Vooral die twee opties maken het dat de auto een volwassen en ietwat guitig uiterlijk heeft.

Basic met een reden

Is er aan de buitenzijde nog het Ã©n en ander gedaan om de 'bestelauto-look' te verhullen, het binnenste is - buiten de achterbank en de achterste zijruiten - gelijk aan de variant met grijs kenteken. Resultaat is een dashboard dat er door de combinatie van een zwarte basis met een lichtkleurige baan, een centraal zilverkleurig paneel met touchscreen en chromomrande klokken, voor een auto als deze goed uitziet.

Materiaalgebruik is zoals je kunt verwachten: keiharde plastics, maar wel zonder rammels en kraakjes. Achterin zet deze trend zich voort. Geen stof op de vloer, maar plastic platen. Hoewel het niet is wat we normaal tegenkomen in de door ons geteste auto's, zien we wel in waarom deze keuzes zijn gemaakt.

Koop je een auto als de Dokker, dan vervoer je regelmatig grote spullen en is het op de tweede plaats prettig dat je ook over een achterbank kunt beschikken. Dankzij een schuifdeur aan beide zijden, de wijd te open achterdeurtjes en zijn enorme bagageruimte - 800 tot zelfs 3.000 liter - stouw je zonder moeite een flinke hoeveelheid Ikea-kasten, een stel fietsen of bouwmaterialen achterin de Dokker. Dankzij de

kunststoffen platen is het binnenste makkelijk en snel weer schoon te maken, wat je met stoffen bekleding niet zal lukken. Heb je de 3.000 liter niet nodig, dan klap je in een handomdraai de achterbank weer terug in zijn normale positie en is er ruim plek voor drie passagiers.

Rappe jongen

Vreemd genoeg levert Dacia de Dokker enkel met de 1.2 TCe benzinemotor met 115pk en een 90pk sterke 1.5 diesel. De uit de Clio en Sandero bekende 0.9 zal ook al ruim voldoende zijn. We reden hem met de benzinemotor en die combinatie maakt hem tot een verrassend rappe auto die in net iets boven de 10 seconden naar de '100' spurt. Schakelen gaat via een prettig hakerig schakelende vijfbak. Ondanks zijn enorme klankkast blijft het geluidsniveau op een acceptabel niveau.

Vooral in rechte lijn rijdt de Dokker prima, al is hij onbeladen minder comfortabel dan wanneer er lading achterin ligt. Sturen gaat zonder enig gevoel en ook wordt weinig doorgegeven van wat er onder de voorwielen gebeurt. Hoewel je een auto als deze niet

zal kopen om zijn strakke stuurgedrag, zou wat meer gevoel niet verkeerd zijn. Als een lichtere motor geleverd zou worden, zou dit de auto wat minder rap maken, maar nog voldoende snel om gemakkelijk mee te komen met het verkeer. Door een tevens lager verbruik en dito CO2-uitstoot daalt de prijs dan nog verder.

Minder verfijnd, minder duur

Waardeer je een auto als de Dokker als gelijk geprijsde auto's zoals een Fiesta of een Polo, dan valt hij - buiten zijn grote bagageruimte - door de mand. Vergelijking met die auto's is daarom ook nutteloos. Iemand die een auto uit de compacte klasse koopt, zal niet geïnteresseerd zijn in een Dokker maar datzelfde geldt ook vice versa.

Concurrentie moet gezocht worden in de tot personenauto's omgebouwde versies van de Berlingo, de Partner en de Caddy. Hoewel stuk voor stuk beter afgewerkt en een stuk verfijnder als het aankomt op rij- en stuurgedrag, kosten ze zonder uitzondering minstens 3 mille meer. Qua praktische inzetbaarheid en motorisatie doet de Dokker zeker niet onder voor zijn rivalen. Dacia snapt wat de doelgroep van de Dokker zoekt in een auto en biedt naar onze mening precies het juiste.

Plus

- + Enorme binnenruimte
- + Veel voor weinig
- + Pittige motor

Min

- Helaas geen lichtere benzinemotor beschikbaar
- Minder comfortabel wanneer onbeladen
- Stuurgedrag tÃ© gevoelloos